

International Migration Outlook: SOPEMI - 2006 Edition

Summary in Dutch

Overzicht internationale migratie: SOPEMI – editie 2006

Samenvatting in Nederlands

Van de redactie

Omgaan met migratie – moeilijk koorddans

Met de migratie toeneemt en tekorten aan arbeidskrachten zich ontwikkelen, is migratie een belangrijker onderwerp geworden voor OESO-landen....

Internationale migratie is een steeds belangrijker punt op de beleidsagenda in de meeste OESO-landen in de laatste tien jaar geworden. Hiervoor zijn verscheidene redenen te geven. Allereerst groeiden immigratiestromen snel in de jaren negentig en groeien nu opnieuw, waarbij er soms onregelmatige en onconventionele kanalen werden gebruikt (asiel zoeken, toeristen die blijven). Er zijn op dit moment bijna drie miljoen lange-termijn immigranten die de OESO-landen legaal elk jaar binnenkomen en zelfs meer tijdelijke, als men internationale studenten ook meerekent (zie Hoofdstuk 1). En hierbij worden illegalen niet eens meegerekend. Ten tweede, met ouder wordende populaties en verminderde interesse in bepaalde beroepen in OESO-landen (exacte wetenschappen, bouwhandel), wordt verwacht dat men behoefte aan meer arbeidersimmigratie in de nabije toekomst zal krijgen.

Dit zal alleen mogelijk zijn als immigranten uit het verleden en heden, die steeds talrijker worden, zich zonder problemen in het gastland kunnen integreren. De prestaties van immigranten op de arbeidsmarkt echter, zowel voor mensen die aankwamen in het verleden en het heden en zelfs voor hun nakomelingen, is niet zo gunstig als in het verleden.

...maar het in goede banen leiden van migratie is moeilijk koorddans geworden.

Regeringen hebben de delicate taak gekregen om een evenwicht te bereiken tussen openheid voor internationale migratie met de hoop de vereiste vaardigheden voor de

behoefden thuis aan te trekken, voor een stevige aanpak te zorgen om de publieke opinie tevreden te stellen en om te tonen aan mogelijke migranten dat niet-toegestane migratie niet getolereerd zal worden en voor implementatie te zorgen van effectief beleid om er op toe te zien dat immigranten daadwerkelijk integreren.

Het juiste evenwicht is moeilijk te vinden. Dit vereist dat men het juiste mengsel krijgt van geselecteerde en niet-geselecteerde migranten, van tijdelijke en permanente migranten, van hoogopgeleiden en laagopgeleiden en meer in het algemeen van openheid en controle.

De selectie van migranten is niet rechtlijnig en niet alle migranten kunnen geselecteerd worden

Allereerst is de selectie van migranten niet altijd een rechtlijnig proces. In wezen is er in alle landen significante migratie van immigranten waarover de regeringen weinig zeggenschap hebben. Dit is omdat erkende mensenrechten (het recht van inwoners om bij hun gezin te wonen of te trouwen met wie zij willen of te adopteren die zij willen) of rechtsgeldige internationale overeenkomsten (zoals de verdragen van Genève over vluchtelingen of verdragen over vrije migratie) nageleefd moeten worden. Zulke bewegingen waarover geen zeggenschap bestaat (zie Hoofdstuk 2) zijn al bronnen van arbeidskrachten voor gastlanden, maar niet altijd voor beroepen waar vraag naar is. Door te voldoen aan het laatste betekent dat de totale niveaus hoger worden en dat de juiste mensen met de juiste vaardigheden worden aangetrokken.

In sommige landen wordt de selectie uitgevoerd op basis van hoe vloeiend men de taal kent, werkervaring, opleiding en leeftijd...

Hoe worden immigranten gekozen en in welk aantal? Dienen immigranten geselecteerd te worden op basis van hun karakteristieken, waarbij punten worden gegeven voor hoe vloeiend men de taal spreekt, werkervaring, opleiding, leeftijd en worden alleen die mensen geselecteerd die het vereiste minimale aantal punten hebben? Dit wordt gedaan in Australië, Canada en Nieuw-Zeeland en de migratieregimes van die landen worden vaak als voorbeeld genoemd om na te volgen voor andere OESO-landen. Ongeveer 60% van de immigranten (waaronder familieleden) behoren tot de stroom migranten met vaardigheden in die landen.

...terwijl in andere landen de selectie door werkgevers wordt uitgevoerd en daarom hebben werknemers bij aankomst ook werk

In de praktijk, naast personen die zich op grond van regimes met vrije verplaatsing zoals in de Europese Unie verplaatsen, worden legale immigrantenarbeiders in alle landen geselecteerd. Het verschil met Australië, Canada en Nieuw-Zeeland is dat ze worden geselecteerd door werkgevers en niet door nationale regeringen. Regeringen echter stellen soms het salaris vast, beroeps- en onderwijscriteria die de mogelijkheden beperken. En wanneer selectie plaatsvindt door werkgevers, hebben immigranten bij hun aankomst werk, en hoeven ze dit niet voor zichzelf te zoeken in een nieuw land. Historisch heeft het introduceren van geselecteerde immigranten op de arbeidsmarkt zonder eerst een baan gewerkt in Australië en Canada. In het recente verleden echter heeft het beperkingen getoond, nu werkgevers steeds minder waarde hechten aan werkervaring en diploma's uit het buitenland. Daarom zijn zelfs deze landen begonnen punten te geven aan mogelijke

immigranten voor aanbiedingen van werk en is men begonnen personen al in het land zelf voor een tijdelijks status te selecteren.

Het aantal om binnen te laten vaststellen is niet duidelijk...

Het binnen laten van de juiste aantal immigranten is nog een volgende uitdaging. Laat er te veel binnen en sommigen zullen moeilijk aan een baan komen. Laat er te weinig binnen en mogelijk worden de condities op de arbeidsmarkt te krap. Sommige landen gaan hiermee om door numerieke doelen of grenzen vast te stellen (zie Hoofdstuk 2). Hoe deze doelen worden bepaald is niet altijd helder. Ze lijken gedeeltelijk demografische doelen te reflecteren en gedeeltelijk de ervaring en politieke oordelen in het verleden over wat de arbeidsmarkt en de publieke opinie kan absorberen.

...en sommige landen doen dit door vooraf vastgestelde doelen of beperkingen vast te stellen, waar ze zichzelf aan houden

Doelen en beperkingen hebben het voordeel van aan de publieke opinie tonen dat men migratie in de hand houdt. Maar ze dienen voorzichtig vastgesteld te worden om te zorgen dat ze voldoen aan de behoeften van arbeid in het land zelf en dat is niet altijd even eenvoudig. Een risico is de mogelijkheid van achterstanden, als het aantal verkiesbare aanvragers het aantal beschikbare plaatsen overschrijdt. Achterstanden kunnen een bron van frustratie zijn, maken het systeem minder flexibel en dienen als een introductie van onregelmatige binnenkomst of verblijf voor kandidaten die anders wel verkiesbaar zouden zijn.

Tijdelijke migratie is één manier om sommige arbeidsbehoeften op te lossen...

Sommige arbeidsbehoeften kunnen gevuld worden door tijdelijke migratie en er zijn succesvolle ervaringen in het verleden op dit gebied geweest. Deze suggereren dat tijdelijke migratie beheerst kan worden, als het werk dat uitgevoerd wordt op zichzelf tijdelijk van aard is, als alle belanghebbenden waaronder ook werkgevers betrokken zijn bij de werving en als werknemers en werkgevers de kans hebben om later in de toekomst weer samen te komen.

...maar niet voor behoeften die regelmatig en continu zijn

Omdat het makkelijker te verkopen is aan een sceptische publieke opinie, zouden de meeste landen het prefereren om tijdelijke migratie voor laag opgeleide arbeiders te gebruiken. Dergelijke arbeiders neigen minder aanpasbaar te zijn wat betreft een economie die verandert en hun integratie duurt langer. Maar het is onwaarschijnlijk dat continue, regelmatige arbeidsbehoeften redelijkerwijs kunnen worden opgelost door het inbrengen en terugsturen van tijdelijke arbeiders. Werkgevers willen betrouwbare arbeiders houden, niet continu nieuwe groepen moeten trainen. Daarom dient sommige migratie van laag opgeleiden permanent te zijn.

Als werkvergunningen bij een grote vraag laag in aantal worden gehouden, bestaat er een groot risico van onregelmatige migratie

Als er weinig mogelijkheden zijn dat laag opgeleide arbeidskrachten het land inkomen en er is geen andere bron van toevoer van arbeidskrachten die in de behoeften aan laag opgeleide arbeidskrachten kan voorzien, is er een hoog risico dat onregelmatige

migratie kan worden gegeneerd. Dit is met name het geval als de controle op onregelmatige migratie en werk zwak is. In de meeste landen wordt de populatie van immigranten die illegaal in het land verblijven geschat op 3% van de totale populatie. Illegaal werk is echter niet onvermijdbaar. De ervaring van regularisatieprogramma's suggereert dat werkgevers, die vaak voor werkelijke aanbiedingen van werk aan mogelijke kandidaten moeten zorgen, niet noodzakelijk een voorkeur voor illegale arbeidskrachten hebben. Met een adequaat programma voor werkvergunningen dat zorgt dat vergunningen snel en in voldoende mate worden uitgereikt, zou men aan hun behoeften kunnen voldoen.

De migratie van hoog geschoolde personen kan zorgen voor een ernstig verlies in de ontwikkelingslanden voor de landen die deze sturen

Alle landen willen hoog opgeleide immigranten. Nu bijna alle OESO-landen ontvangende landen zijn geworden, zal de concurrentie om de hoog opgeleiden aan te trekken en deze te houden met name stijgen. De taal zal duidelijk een probleem worden voor landen waarvan de nationale talen geen voedingsbodem buiten de eigen grens hebben. En zelfs hoog opgeleide migranten hebben problemen ondervonden op de arbeidsmarkten van OESO-landen en werken vaak in functies waarvoor ze te hoog zijn opgeleid. Er is een groeiende trend in de richting van het aantrekken van studenten die net afgestudeerd zijn en die voor een ernstig verlies voor de bronlanden kunnen zorgen, met name in kleine landen, zelfs als dit getemperd wordt door significante geldstromen die terug naar het land gaan (zie Hoofdstuk 3). OESO-landen dienen de voordelen van dit soort aantrekken van arbeidskrachten (snelle integratie) af te wegen ten opzichte van de "brain drain"-effecten die dit kan veroorzaken.

Publiek beleid en publieke uitlatingen over de internationale migratie dienen niet ambigu te zijn...

Moeilijkheden bij het integreren van immigranten in sommige landen hebben geleid tot beperkingen op binnenkomst en verblijf en soms ook voor publieke uitlatingen over migratie die ambivalent zijn. De beperkingen en de uitlatingen, indien deze onevenwichtig zijn, kunnen negatieve gevolgen hebben voor pogingen om het soort migranten aan te trekken dat het land nodig heeft, en ook voor de integratie van de huidige immigranten en hun nakomelingen. Mogelijke immigranten hebben vele ontvangende landen om uit te kiezen, aan de ene kant, terwijl de arbeidsmarkt en de onderwijsuitkomsten kunnen lijden van een atmosfeer waarin immigranten zich niet welkom voelen.

...en landen die dit koorddans en goed aan kunnen zullen een concurrentievoordeel krijgen

Om samen te vatten: ontvangende landen die laten zien dat ze niet ambigu omgaan met migratie, tegelijkertijd verwelkomend maar ook streng, en in overeenkomst met nationale behoeften, zullen een voorsprong hebben om te profiteren van de voordelen van internationale migratie.

© OESO 2006

Deze samenvatting is geen officiële OESO-vertaling.

Reproductie van deze samenvatting is toegestaan, mits het OESO-copyright en de titel van de oorspronkelijke publicatie worden vermeld.

Meertalige samenvattingen zijn vertaalde uittreksels van OESO-publicaties die oorspronkelijk in het Engels en Frans zijn gepubliceerd.

Deze zijn gratis te verkrijgen via de Online Bookshop van de OESO
www.oecd.org/bookshop/

Neem voor meer informatie contact op met de eenheid OESO Rights and Translation,
Public Affairs and Communications Directorate.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 94 53

OESO Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Parijs
Frankrijk

Bezoek onze website www.oecd.org/rights/

